

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6555/2023
26.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиле А (рођене ...) А из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење за заступање Републике Србије пред Европским судом за људска права, ради исплате трошкова извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1849/21 од 16.11.2022. године, у седници одржаној 26.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1849/21 од 16.11.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1849/21 од 16.11.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1456/21 од 27.07.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој исплати износ од 20.120,00 динара са законском затезном каматом од 29.06.2011. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 9.000,00 динара.

Пресудом (погрешно означено као решење) Вишег суда у Новом Пазару Гж 1849/21 од 16.11.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је исплата неисплаћеног дела накнаде, и то на име трошкова извршног поступка, по пријатељском поравнању странака од 26.11.2013. године пред Европским судом за људска права, по представци тужиље.

По оцени Врховног суда, побијана другостепена пресуда не одступа од судске праксе Врховног суда у одлучивању о тужбеним захтевима у оваквој чињенично и правној ситуацији. Ревидент не указује на постојање другачије судске праксе изражене кроз правноснажне пресуде или одлуке Врховног суда, па по оцени Врховног суда ревизијски наводи тужиље нису правно релевантан основ за прихватање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Из тог разлога, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужиља у тужби навела не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради утврђења и стицања без основа за новчано потраживање поднета је 05.05.2021. године. Вредност предмета спора је 20.120,00 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић